

Selmeczbanayai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová
a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia
könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-
szabásunk szerint számítatnak és minden általunk közölt
hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Erzsébet Királynénk halála.

„Voltaképpen mi történt?!“ Ezek voltak utolsó szavai drága Nagyasszonyunknak, Erzsébet királynénknek, mielőtt még egy fél állat, fél szörny, de emberi jellegéből teljesen kivetkőzött pokoli teremtmény által mélyen megsebzett, áldott jóságú, nemes szive utolsó dobant volna.

„Voltaképpen mi történt?!“ Oh Te angyali jóságú, annyit szenvedett szent martirő, kinek fenkölt szelleme immáron az örökkévalóság magasztos birodalmába költözött, hogy onnét is örökkéjék elhagyott országa, nemzete és népe üdve fölött és vigasztaló enyhet sugározzon forrón szeretett királyi férje végtelen fájdalomtól megtört szívébe: gyászos halálod órájában, midőn a földi enyészet sötét szárnya borongott már fölötted kérdéd ezt, azt hívén, hogy egy nyomorult ember aranyadra vágyott s ezért lökött meg, pedig e szörnyeteg földi életedet s ezzel országok, nemzetek és népek üdvét, boldogságát, örömét, dicsőségét semmisítette meg.

Hogy juthatott volna halálos órádban eszedbe, hogy Téged, oh örökké imádott Nagyasszonyunk, amugy is örömtelen életedtől ember akarna megfosztani, ki az emberiség jótevője, annyi millió ember vigasza, üdve, öröme, védangyala valál; Téged, ki mig magad is oly sokat szenvedtél, a szenvedőknek enyhítő irt nyujtál; ki nem embernek, de a nagy mindenség legparányibb teremtésének sem akartál volna, csak gondolatban is ártani; Téged, ki az emberi jóság pótolhatatlan mintaképe, már földi életedben az égi régiók jó szellemeihez közel álló valál; oh, Téged, ki csak és csakis segíteni, vigasztalni, enyhet nyujtani, szeretetet és békességet terjeszteni, meghasonlást, haragot viszályt elosztatni iparkodál és tudál . . . oh, Téged magasztos angyali lény, ki nem annyira az emberi hatalom és pompa, mint inkább a nemes, nagylelkű érzelem és jóság Királynője valál.

És mégis „mi történt?“

Egy emberi alakot öltött, örült szörnyeteg oltotta ki idegen földön (Oh mért nem maradtál közöttünk?!) drága életedet, hogy keserves árvaságba juttassa rajtad forró gyermeki benső szeretettel csüggő népedet, nemzetedet.

Sirjatok emberek! A veszteség pótolhatatlan!!

Zokogj magyar nemzetem! Erzsébet Királynénk, a mi örangyalunk nincs többé! . . . De leljünk forrón szeretett atyai jóságú Királyunkkal, kivel oly mélységesen, oly bensőleg együtt gyászolunk — ha lehet — vigasztalást abban, hogy Ő bár nincs többé közöttünk, de öröklik fölöttünk az angyalok országában!

A magyarok hatalmas Istene nyujtsion nekünk vigaszt elviselhetetlen, keserü bánatunkban! Sirjunk! Könnyekben oszlik a fájdalom!

Sirj oh elhagyott nemzet! Könyed hullása lesz enyhed!

Édes anyánk elhunyt! . . . Árva maradt a Magyar!

Erzsébet királyné.

Irta: **Abai Ottó.**

Megtörtént — a mi hihetetlen;
Mitől, ha halljuk, hül a vér;
Mit a böles, bármint is kutassa,
Emberi észszel föl nem ér:
Hogy egy *angyalt*, kinek nyomába
Szeretet s hála dús könnye hull,
Emberfia, vakon rajongva,
Orvul ledöfje, gyanitlanul!

S mégis való! Való a rémtett!
— És nem szakadt le rá az ég! —
Olyan nemes szívet talált el,
Milyen tán nem volt soha még!
Sötét holló szárnyára vette:
„Ki annyi bajban védőnk vala,
Ki szeretett, kit úgy szeretttünk,
Megölve népünk örangyala!“

Hogy ez *lehet*, a gondolattól
A szívben megrendül a hit;
Hogy az való, az egész nemzet
Zokogva ontja könnyeit.
S a fájdalom, a csüggeteg gyász
Az egész nemzet szívére hat át,
Hiszen egész nemzet siratja
Védő nemtőjét, Nagyasszonyát.

S „*Királynénk nincs már!*“ megdöbbenve
Ismétli újra a magyar;
S aggódva fél, hogy tán jövője
Reaközélgő vést takar.
Hisz az orgyilkos tördőfése
A *rossznak* jelzi diadalát.
Angyalt ejtett el a pokolrém:
Győztes ezentul a rossz tehát?!

De nem! Nem úgy van! Ott az égben
Tündöklőn uj dicsfény ragyog:
A húnyt királyné tiszta lelkét
Társúl üdvözlik angyalok.
Védangyalunk volt eddig is; most
Hozzá mint *szenthez* fohászokunk;
Onnét oltalmaz, a magasból,
Dicső királynénk, Nagyasszonyunk.

Selmezbánya város gyásza.

A rémitően lesújtó hír, hogy imadásig szeretett felséges Királyné nagyasszonyunkat Svaiczban, abban az országban, melyben a Habsburg család ősi bölcsője vala, átkozott gyilkos kéz ölte meg, e hó 10-én szombat este 7 óra tájban városunkba is eljutott, de e megdöbbentő, iszonyatos hír valóságának hitelt adni senki sem akart, senki sem mert.

A midőn azonban a lehetetlennek látszó hír, szomorú válva bizonyult be, és lapunk, vasárnap kora hajnalok kiadta e gyászjelentését:

„Erzsébet Királynék meghalt.

A „Selmezbányai Hetilap” külön távirata.

Magyarországunk, nemzetünk drága védangyala, hön szeretett Erzsébet királynék meghalt Genfben, hol mint az éjjel érkezett szükzavutáviratunk jelenti, gyilkos merénylet áldozatává lett.

Oh mily keserű gyász országunkra, mily mondhatatlan fájdalom jó királyunkra! Zokogva borul le nemzetünk e végtelen csapás alatt és nincs, nincsen mérhetetlen fájdalmában vigaszt nyújthatna.

Imádkozzunk!!

a város egész lakossága fájdalmas jajba tört ki. Hát ha még sem igaz, hát ha nem a mi áldott jóságú őrző angyalunk esett e nyomorult merénylet áldozatává? Hangzott egy némely csüggedésében önmagát vigasztalni akaró ajakról... jaj, de hiába a lesújtó hír megváltozhatatlan valóságnak bizonyult be.

Mindenki sietett ekkor mélyen érzett bánatos gyászának külső kifejezést adni.

Néhány perc — és a házakon gyászlobogók lengtek, a bolti kirakatok gyászba borítottak, az emberek minden felhívás és kivétel nélkül viselik a gyász fekete jelvényét.

Oh de micsoda gyász ez ahhoz képest, mely a sziveket mondhatatlan mély fájdalommal, a szemeket forró könnyekkel tölti el.

Gazdag és szegény, férfi, asszony, ifju és gyermek átkot szórva arra a — borzadály fog el kimondani, hogy emberre — fenevadra, ki a legjóságosabb angyali szívet döfte át, a szó szoros értelmében keserves zokogásba tört ki és kétségbeesetten keresett vigaszt a nagy Mindenhatóhoz intézett legbensőbb fohászaiban.

Mult kedden kellett volna lenni törvényhatósági bizottságunk rendes havi közgyűlésének, de a végtelen csapás miatt rendkívüli gyász közgyűlésé lett, melyen kizárólag csakis a fájdalom, a részvét megnyilatkozása került napi rendre.

A talpig feketében megjelent bizottsági tagok és hallgató közönség, a máskor szokásos eljenzések helyett, néma, szomorú komolysággal fogadta Horváth Béla főispánnak a terembe léptét, kihagyva a közgyűlést felemelkedett elnöki székéből és a következő szavakat intézte a bizottsághoz, melynek tagjai állva hallgatták azt végig.

Tekintetes Törvényhatósági Közgyűlés!

A legkeserűbb elnöki tisztet teljesítem, midőn fájdalomtól megtört szívvel bejelentem, hogy Erzsébet császárné és királyné, a mi bálványozásig szeretett őrangyalunk, nincs többé közöttünk, elköltözött az örök élet honába —

Gyászoló tanártársak és tanulóifjuság!*

Csendes őszi nap volt. Szinte beillett volna nyárnak is.

Ki gondolt volna ekkor a télre, a halálra!

De az ember, e szörnyű lény, nem akar engedelmeskedni a természet örök törvényeinek, s vakmerő kézzel felfogatja annak rendjét!

Megrövidült a szelíd, nyugalmas őszi és hirtelen, fagyos tél lett s megdermedt az élet.

Azután felzugott a vihar, a föld haragosan meg rázkódott egész valójában, mert méhében ott cikázott az égről lehozott, ember-alkotta villám, melynek azt kellett hirdetnie az elszörnyedő nemzedéknek, hogy Erzsébet királyné nincs többé, a mi szeretett királynénkat negölték.

Az emberek kételkedve nézték egymást. Lehetéges volna-e, hogy az ellen, ki mindenkit szeretett, valaki gyűlölettel emelje karját? Igaz volna, hogy amaz áldott szívet, mely soha senkit meg nem bántott, megrontsa egy oktalan vas? Való volna, hogy a mi védangyalunk, ki egész hosszú életében csak jót tett, így védtelenül essék áldozatul a legiszonyabb gonoszságnak?

Való, igaz!

Halljátok a harangokat, a mint szomorúan végig bugják a magyar hazát, végig zugják az egész művelt világot, hangoztatva, hogy úgy van, úgy van!

* Irta és felolvasta Király Ernő tanár a lyceumnak tegnapi gyászünnepején.

sziveinket lesújtó fájdalomba ejtven, — melyre vigaszt hiába keresünk, — orvosságot nem leülünk s csak fuldokolva sóhajtjuk: Isten irgalmazz!

Folyó hó 10-én Genfben anarchista töröltotta ki drága életét, megsebezvén elvetemült eszméktől vezérelt gyilkos kézzel azt a drága, páratlan nemes szívet, melynek minden dobbanása egy nemes tettel volt kapcsolatban; azt a szívet, mely összekötő kapcsát képezte Király és Nemzet között, a rajongó szeretet és ragaszkodásból mesteri módon alkotott láncszemnek; azt a szívet, mely keserű könnyeit hullatá ezen láncszemek alkotójának ravatalánál; azt a szívet, mely csak jót tett mindenkivel; azt a szívet, mely a sors lesújtó csapásai folytán vigasztalást nem — csak enyhülést keresett; azt az angyali jóságos szívet, mely éltetője volt forrón szeretett Uralkodónknak, kit egybe forrott magyar nemzetével földig sujtott annak végső dobbanása.

Hol vegyen Király és Nemzet bár szorosan egybefűzve viseli a fájdalmat, annyi lelki-kierőt, hogy legalább néma kinnal viselhesse szenvedését, hol a vigasztaló, midőn vigasztalásra szorulunk mindannyian?

Isten irgalmazz!

Fordítsuk könnyes szemünket s bánatos sziveinket a Magyarok hatalmas Istenéhez, szálljanak hozzá fohászaink, hogy kiapadhatlan irgalmával adjon Felséges királyunknak és az Őt rajongásig szerető hű magyar Nemzetének s így mindannyiunk megtört szívének enyhülést a változhatatlanban való megnyugvást, vigasztalást!

Egyhangulag fogadtatott ezután el, hogy mélyen sujtott felséges urunkhoz, forrón szeretett Királyunkhoz részvét felirat intéztessék, mely felirat fel is olvasatott és így hangzik:

Császári és Apostoli Királyi Felség, Legkegyelmesebb Urunk!

„Egy szó nyilallott e hazán keresztül” ismét, melynek hallatára gyászba borult e nemzet, miként gyászt öltöttek a művelt világ összes népei is, mert azt a lesújtó hirt hozta az, hogy Erzsébet királynénkat, Magyarország védangyalát orgyilkos kéz elrabolta tőlünk, el örökre.

A gyilkos vasa azt a szívet döfte keresztül, mely annyi millió alattvalónak az üdvéért, javáért dobogott, azokat az ajkakat némitotta el, a melyek ha szóra nyitnak, mindig vigaszt hoztak a szenvedő Magyarországnak, azokat a kezeket törte meg, a melyek annyiszor kulesolódtak hű imára Isten oltára előtt, a midőn a Felséges asszony, az annyiszor megbűnhődött magyar nép sorsa jobbrafordulásáért könyörgött a királyok királyánál.

Most temetik Bécsben a császárnét, királynét. Most helyezik el a Habsburgok ősi kriptájában a Wittelsbachok legnemesebb sarját, hogy annyi áldást árasztó cselekedet és annyi szívet repesztő szenvedés után ott aludja örök álmát, hová megelőzte őt egyetlen fia, ki életével a legnagyobb öröme, halálával a legnagyobb bánata volt.

Ravatalát körülállják a külföld fejedelmei.

Sirjára megtörtén, zokogva borul a szerető férj, a legalkotmányosabb magyar király, kivel a megboldogult megosztott eddig minden bűt és bánatot, de kit a kegyetlen sors arra kárhóztatott, hogy ezt a végső, iszonyu csapást egyedül kell elszenvednie.

Hűlt tetemét körülengi a népek szelleme, áldást mondva még széthulló porára is annak, ki mindnyájuknak egyformán volt gondozó anyja.

És ott van gondolatban a koporsónál az egész magyar nemzet, mely valamennyi között legtöbbet vesztett, mert elvesztette Erzsébet Királynéban az ő védangyalát.

Megmaradhatunk-e nélküle a jövőben? Ki a megmondhatója?

De hogy a multra nézve sokat, nagyon sokat köszönhetünk az ő szeretetének, háfásan fogja elismerni a magyar, a mi csak él.

Reád, velünk együtt gyászoló ifjuság, reád vár az a kötelesség, hogy híven megőrizzed ennek tudatát a jövőendő számára. De hogy ezt öntudatosan tehesd, jöjj és szállj velem a multba, és ismerd meg drága hallottunk életét, hogy mint mi, te is eltéljél a hála

A legenda legdicsebb alakjának Szent Erzsébetnek vala sorsosa a mi Nagyasszonyunk; sorsosa dicőségben, szenvedésben egyaránt; s miként II. Endre sarja az egyház avató tényével vált szentté, így a „szent asszony” nevét is viselé a mi királyi Nagyasszonyunk, szentté avatta a nép kegyelme, mely már életében oltárt emelt emlékének.

És ez oltár áll kőnél szilárdabban; ércnél fényesebben; a kék vizű genfi-tó partján felvillanó tőr azt nem érinthette, mert örök hála érzetéből épült az, a magyar nép lelkében, a magyar nép érzelmes gondolatvilágában.

Erre az oltárra tapad tekintetünk most a legmélyebb gyász közepett s midőn szemünkben égető könnyüvel, szívünkben a legmélyebb fájdalommal Császári és Apostoli Királyi Felséged kegyes színe előtt megjelenünk, erre az oltárra irányítjuk esdő szavunkkal Császári és Apostoli Királyi Felséged tekintetét és mint amaz erős hit élő forrására, hogy a kinek áldó emlékét nemzet s népek így építik meg, meg van annak emléke építve örökre, s a kinek fejét a hálás kegyelet már életében a szentség gloriájával övezi körül, annak csak porhüvelyét törhették meg, de emléke személyesítve leszen s élő alakként marad továbbra is közöttünk.

Reá illik a Megváltó szava: „nem halt meg csak alszik” s örök álma fölött népek millióinak örködő figyelme, imádszerű szeretete virraszt, hogy az csendes, zavartalan legyen, hogy a mi Nagyasszonyunk, ki annyit szenvedett, pihenőre találjon, hogy őt, ki életében vigasztalhatatlan maradt, ne bántsa a mi vigasztalhatatlanságunk, a mi kesergésünk.

Ez érzelmeikkel, e hittel lelkünkben állunk im Császári és Apostoli Királyi Felséged, Legkegyelmesebb Urunk és Királyunk legmagasabb trónja elé, mi ez ősbányavárosnak mindig királyi érzelmű közönsége, hogy midőn Császári és Apostoli Királyi Felséged előtt oly drága, a legdrágább ravatalra koszorunkat s a legmagasabb trón számolyára emez alattvalói hűségből sugalmazott részvéltiratunkat helyezzük, hódolatteljesen adjunk kifejezést legfájdalmasabb érzelmeinknek, a legdicsebb trón legszebb ékességének letörte, a miszent emlékü Nagyasszonyunk elhunytá fölött és hogy újból bizonyítékát lássa Császári és Apostoli Királyi Felséged a mi el nem évülő régi ragaszkodásunknak és hogy meg tudja, mikép ha majd az őök sirtoltjában szentelt mecsek halovány világánál hullatja könnyeit a szeretett királyi hitves sarcophagján, oda is elkiséri gyászunk, részvétünk, s lelkünkben ott is Császári és Apostoli Királyi Felségeddel imádkozunk a Mindenhatóhoz, hogy idő, részvét és hit enyhet hozzon oly nagyon, oly méltatlanul sujtott szívére. És a királyok királya meghallgatandja közös imánkat.

E hitünk erejére támaszkodva, maradunk öröklött hűséggel

Császári és Apostoli Királyi Felségednek,
Legkegyelmesebb Urunk s Királyunknak

legalázatosabb alattvalói

Selmezbánya sz. kir. bányaváros közönsége nevében, Selmezbányán 1898. évi szeptember hó 13-án tartott rendes havi közgyűlésünkben

Szinyai József,
polgármester.

érzelmeivel az iránt, kinek nemzeted oly sokkal tartozik.

Erzsébet Királyné 1837. decz. 24-én született Possenhofenben, Bajorországban, az Alpok végső északi nyulványai között elterülő Würm, másként Starnbergi-tó partján. A Wittelsbachok mellékágából származott szülei ezen kastélyban töltötték az év nagy részét, egészen gyermekeik nevelésének élve. Így a kis Erzsébet ritkán jutott el Münchenbe, s nem is kedvelte meg soha a nagyvilági életet, hanem inkább a természet szépségeinek élvezetében, a kedélyes bajor köznéppel való érintkezésben találta örömét.

Gyönyörű hajadonná fejlődve, figyelmessé lett reá szeretett királyunknak édes anyja, ki szinte a Wittelsbach-családnak volt sarja. Az ő terve volt, hogy a két rokon házassági frigyre lépjen. Az ischli találkozás bizonyossá tévén, hogy az új császár és Erzsébet lelkületükben is mély rokonok, bekövetkezett a fiatal pár eljegyzése, majd 1854. apr. 24-én Bécsben egybekelése.

Igy lett az igénytelen bajor hercegnő osztrák császárné és nyájas, jóságos lényével csakhamar az egész udvar kedvenczéné.

S ha azon kegyelmi tényben, hogy a lakodalmat követő napokban is már több száz politikai fogoly börtöne nyílt meg, talán inkább csak az ily ünnepélyes alkalmaknak hagyományos szokása nyilvánult; ha e tekintetben kétségtelenül befolyt a krimi háboru következtében tünedező jó barátság Ausztria és Oroszország között is: mégis bizonyos, hogy az új urnó

A közgyűlés ezután főispánunk indítványát, hogy a törvényhatóság gyászünnepélyét, a temetést követő harmadik, tehát a jövő keddi napon tartsa meg egyhangulag elfogadta és arra nézve ezt a sorrendet állapította meg:

1. A gyászisteni tisztelet napja f. évi és húszadika — a jövő hét keddi napja, melynek reggelén a Boldogasszony templomban 9 órakor kezdődőleg s ezt követőleg az ág. hitv. ev. templomban gyászisteni tisztelet tartatnak (Az izraelita hilközség csak iskolai gyászünnepélyt tart e napon, mert hitszónokai nincsenek)

2. A gyülekezés helyül a városház előtti és a Szt.-Háromság-tér, idejül reggeli 8 1/2-óra tüzetik ki.

3. A menet pontban 3/4-9 órakor indul el a következő sorrendben

- gyászlobogó alatt a tűzoltó egylet
- bányász zászlókkal és jelvényvel négy bányász
- a h. akadémiai ifjuság képviselői
- a középtanodák ifjusága
- a törvényhatósági a bányaigazgatósági s egyéb hivatalok, egyletek a s tartalékos tisztek.
- végül a városi rendőrök, a kincstári hajduk és ezek után a bányamunkázók.

4. a Boldogasszony templomban a tűzoltók a templom közepén a két padosor között, a bányások a jelvényekkel a ravatal előtt, a középtanodák ifjusága templom baloldali bajójában, az akademia ifjuság képviselői a tisztviselők, egyletek és testületek képviselői a padosorokban foglalnak helyet.

5. A gyászisteni tisztelet után a gyászoló közönség a városházi közgyűlési terembe vonul, hol kezdetét veszi a gyászközgyűlés.

6. A gyászisteni tisztelet s gyász közgyűlés napján is délelőtt a gyászlobogók kítüzendők, a kereskedek és iparüzletek pedig aznap délelőtt 8 1/2-órától 11 óráig zárva tartandók.

Elhatározott továbbá, hogy a gyász 30 napig viseltessék és a temetés reggel délben és este az összes harangok megszólaltassanak, valamint szombaton d. u. a temetés tartama alatt is.

A város a temetésen képviselheti magát 3 küldött által. Ezek Szitnyai József polgármester, Farbak István orsz. gyűl. képviselő és Krepuska Lajos városi mérnök. A temetés idejében a gázlámpák meggyújtattak és fátollal borítottak be.

Ezen intézkedésekről a közönség falragaszokon értesítettet.

A nagy gyászünnepélyek a külutczában és Béalábánya testvérvárosunkban is meg fognak tartatni.

első szava nem hangzott el hiába az ősi, bécsi várak falai között.

E várlak kevés idő múltán két nő versengésének lett a színtere.

És valjon ne fogjátok-e megbocsátani az anyának, ki már remegett egyszer fia életeért és jövőjeért, ha szíve rejtekébe a szereteten kívül beférkőzik a hosszú érzete is?

De a hitves szíve csupa szeretet! Szeretet még azokkal szemben is, kiktől eddig azt hittük, hogy gonosz indulatból bántottak bennünket.

Mely nemes lélek tudna ellentállani ezen mindent boldogító érzelmeknek?

Igy lett a mi drága halottunk a kiengesztelésnek, a megbékélésnek anyaga, üdvöl árasztva ugy a trón körül, mint az országok messze téerein.

Jobb idők következtek. Az ostromállapot megszűnt. Sok üldözött visszatérhetett rég nem látott otthonába, hol az övéi örömkönnel s hálatelt szívvel fogadták.

És 1857-ben hazatért a király is, haza az ő hű magyar népe körébe. Kitörő lelkesedéssel fogadta az ország; hiszen oldala mellett ragyogott az az új nap, mely derűt és meleget sugárzott minden lehetével, s mely ellentállhatatlanul vonzott magához minden létezőt, mi bűvös körébe került.

A szabad természet leánya rokon lelkeket ismert fel a véghetetlen puszták fiaiban, kiknek társaságában délelég paripán végig száguldani a debreczeni Hortobágyon neki, a gyermekora óta szenvedélyes lovasnak, mily fenséges élvezet lehetett.

Az ág. ev. iskolák gyászünnepélye. Mikor a nemzet valami nagy eszme lelkesíti, vagy valami nagy bánat lesújtja, a fogékony keblű ifjuság volt mindig első sorban az, melynél ama lelkesedés, vagy ama bánatos mély gyász élénk, benső kifejezésre jutott. Hogy ne járt volna az ifjuság most is első sorban, midőn az egész nemzet keserű gyászkönnyeiket hullat angyali jóságú királynéja megdöbbentő, tragikus halálán?! Tegnap, szombaton tartotta meg valamennyi a selmeczi törvényhatóság területén levő ág. hitv. ev. iskola gyászünnepélyét. Az ág. ev. presbiterium Farbak István orsz. képviselő világi és Händel Vilmos, főesperes egyházi elnöktele alatt Balatik Frigyes püspök gyönyörű irályu átirata következtében, elhatározta, hogy a gyászünnepély ugyan azon időben legyen megtartva, mint a mely időben Nagyaszonnyunk drága temetést helyezik el az örök nyugalom helyére. A presbiterium gyűlése komoly hangulatban, állva hallgatta meg elnöknek a gyászesetre vonatkozó mély érzelmű szavait.

Felemlítjük itt, hogy az ág. ev. egyház gyászünnepélye kedden lesz megtartva a törvényhatóság által rendezett gyászünnepély keretében. A tegnapi iskolai gyászünnepély délutáni 4 órakor vette kezdetét. A harangok ünnepélyesen kondultak meg, az ugyanekkor Bécsben végehez ment gyászszerartás kíséreteül, köztük az óvári nagy harang hatalmas, mély és mégis zengzetes hangjával. A gyászfátyollal bevont utcái légszeszlámpák kigyultak, s a tanulók hosszú sorai vonultak az ág. ev. templom felé tanáraik, illetve tanítóik vezérlése mellett. Maga a templom belseje valóban szívet megkapó, a lelket áhitatos komolyságra, gyászra hangoló, könnyekre indító látványt nyújtott. Az Ur asztala, ennek környezete, az első padosorokat, a falakat köröskörül, az első karzat alatt az orgonát, a szószékét fekete gyászlepel redőzte be; a főbejáratot is körülvéve kívülről; a csillárokon fekete fátyol dísz; csak a ravatal hiányzott; arra Bécsben busult a szerető, férj, a ki a császár és király, s kire oly kegyetlen módon sujtott a végzett, hogy azt elviselni fejedelmi lélekerő kell. Nesztelen csend állott be, midőn Händel Vilmos főesperes fölépett a szószékre.

Nem egy köny csillogott föl még a férfi szemekben is a mély érzelmetől vibráló hangon elmondott megható ima és beszéd alatt, melynek végeztével az egyes iskolák ifjusága ismét szép sorrendben saját itkolajákoz vonult, hol is a tanítók, illetve a helybeli lyceumban Király Ernő tanár, a gyászesetre vonatkoztatott beszédét mondtak. Király Ernő tanár beszédét tárcánkban közöljük.

A királyné szobrára országzerte folynak az adakozások; mint a tündér virág, mely pillanat

Nem is tudta elképzelni a szabad népet rabnak s nemsokára megérkezte után újra megjelent egy legkegyelmesebb rendelet, mely ismét mintegy 400 politikai fogolynak adta vissza szabadságát.

Igy szövődött mindinkább bensőbbé a baráti viszony a magyar nemzet és királynéja között. Ezen első találkozástól kezdve azután mindig hiven osztoztak meg minden öröm és minden bánban.

Mikor Erzsébetnek 1866-ban a győztes poroszok elől gyermekeivel együtt menekülnie kellett, meg nem tántorítható bizalommal körünkben telepedett meg, mert tudta, hogy az ő lovagias népe az ármányra képtelen.

Mikor pedig egy évvel később nem mint legyőzött, hanem mint a béke létesítésében győztes jelent meg köztünk, a nemzet határtalan örömmel fogadta egy őt, mint Felséges férjét s díszítette fel mindkettőjüket Szent István koronájával.

Sok, sok boldog év következett ezután, melyeket a feledhetetlen királyné többnyire Gödöllőn töltött el együtt az őt imádó népével.

Azonban a kegyetlen végzet megirigyelte e boldogságot, s először őt sujtotta avval, hogy elragadta tőle egyetlen fiát, a mivel őt hontalanná tette, most pedig bennünket döntött véghetetlen gyászba, megfosztva a magyart az ő királynéjától.

És mily halállal!

Hol kereshetünk vigasztalást ezen el nem viselhető szomorúságunkban? Hol találhat irt ez élő sebre, a mi annyszor megpróbált Felséges Urunk, jó királyunk? Mi mentheti meg a kétségbeeséstől a szerető gyermekeket, unokákat?

alatt terem, úgy született meg egyszerre az eszme, hogy drága, szeretet elhunyt Nagyaszonnyunknak szobrot kell emelni. Ez az eszme nem egyesek-é, hanem az egész nemzet-é, mely ritka rajongással szerette, nem, imádtá királynéját, Erzsébetet. Városunk is önkényt, kegyelettel csatlakozik e mozgalomhoz, s szerkeztőségünkben történtek is már jegyzések e czélra; így Heincz Hugó, városi ügyész 5 frtot, dr. Tóth Imre 5 frtot, a „Selmeczibányai Hetilap“ szerkeztősége 3 frtot, Sztankay Ferencz 2 frtot, jegyzett e czélra, s további jegyzéseket is készséggel fogad e lapok szerkeztősége. Mint halljuk, az egyes hivatalok főnökei saját hatáskörükben indítják meg a gyűjtést e szép, mondhatjuk, e szent czélra, s annak idején e gyűjtések eredményéről beszámolunk. Azt hisszük, nem lesz magyar, nem lesz hazafi, nem lesz honpolgár, ki szívből jött áldozatával ne járulna ama szobor létesítéséhez.

A bányászok pécsi közgyűlése.

— Saját tudósitonktól. —

Bizony nagy ünnepséggel fogadták az „Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület“, hatodik, választó közgyűlésére összeseregltő tagjait, Pécs város, Baranya megye közönsége és az I. cs. és k. sz. a b. Dunagöz hájós-társaság igazgatósága és tisztikara.

Talán egy közgyűlés sem volt oly fényes, mint az ezidei; talán egy közgyűléssel kapcsolatos ünnepségen sem pezsgelt annyira fel a jókedv, mint itt, — de egy közgyűlés ünnepségei sem szakadtak ketté oly hirtelenül, oly irtózatossá válnak, mint az ezideiek! pedig már máskor is kijutott az ürömből, máskor is elvágta a jó kedvet a keserű bánat!

Az „Országos Bányászati és Kohászati Egyesület“ választó közgyűléseit úgy látszik egy szomorú Fátum kíséri!

Emlékezzünk csak vissza „Vajda-Hunyadra“! emlékezzünk csak a legközelebb bekövetkezett szörnyű, szívet-lelket megrázó, országot, nemzetet mélyen lesújtó gyászesetre.

De térjünk sorjára!

A közgyűlésre összeseregltő tagok, az ország minden részéből, 8-án, Budapesten, a központi pályaudvar váró termeiben, már 2 órakor délután együtt voltak, hogy a „Magyar Állam vasutak igazgatósága“ által, nagy előzékenységgel rendelkezésükre bocsátott külön kocsikban, a közvetlenül Pécs felé irányított 3 órai gyorsvonat első részével, czéljuk felé robbogjanak,

Száztizennégy egyesületi tag s egy hölgy vett részt e kiránduláson, s igen kellemesen lepte meg a

Sehol! Semmi!

Mert a legiszonyubb a mi védangyalunk pusztulásában az, hogy ember ölte meg őt.

És ez az ember higgadtan fontolta meg irtózatosszándékát!

És ez az ember nem gyűlölte a mi jó királynénkat!

És ez a ember nem volt örült!

Ha valaki hirtelen fellobbanó indulatában gyilkol, még meg tudjuk azt magyarázni végtelenül gyarló emberi természetünkől. De hogy vannak korunkban, kik embertársaik ölését jócselekedetnek tartják, ez kétségbe ejt az emberiség jövője felől!

Az erkölcsi érzék ezen elfajulása, hanyatló századunk ezen lelkibetegsége ellen nem tudunk orvoságot.

Csak Te, szent Isten, kinek hatalmas határtalan, kinek jósága kiapadhatatlan, csak Te menthetsz ki bennünket a szellem ezen kórságának rettentő örvényéből.

És a Te utaid rejtettek előttünk.

Nem szemeltd-e ki a mi drága halottunkat eszköznek arra, hogy megkezdjed a gyógyítást, meguláltatva ama lelki betegek agyrémeit saját társuk által, ki a legjobbra, a legnemesebbre emelte szent-ségtelen kezét az ő vak fanatizmusában?

Nem kutatjuk, örök Isten!

Belenyugszunk, bármily nehezünkre essék is, a Te végzésedbe, mert tudjuk, hogy minden intézkedés csak szereteti gyermekeid javát czélozza.

Az elköltözöttnek szép emlékét pedig hiven meg fogjuk őrizni, hogy így legalább némileg megháláljuk neki azt a sok jót, a mit velünk tett.

beállott őszi évad alkalmából felhívom a n. é. vevő közönség becses figyelmét

Saját készítményű Confectionmra * * * * *

* * * * * **mindennemű női és gyermek felöltőkben.**

(Nagybani gyáriraktárom Budapesten Erzsébet-tér 10. szám alatt van.)

társaságot, az elszállásoló bizottság előzékenysége, melylyel már a vonaton az elszállásoló jegyek kiosztása alkalmával találkozott.

Nyolcz óra körül lehetett, midőn a vendégeket vivő vonat Pécs város feldiszített és fellobogozott pályaudvarába herobogott.

Óriási közönség! A megye és város küldöttségei, a főispánnal és polgármesterükkel élükön fogadták az érkezőket! s harsány éljenek s a polgármester üdvözlő szavai után, melyekre Gr. Teleky Géza elnök meleg köszönő szavakkal válaszolt, a polgári daloskör üdvözlő éneke következett.

És újból aktióba lépett az elszállásoló bizottság, a rendelkezésre álló hosszú kocsisorok száguldva vitték az érkezőket a dusan fellobogozott utcákon végig lakásaikba.

Pár perc múlva, a városi Vigadó helyiségei fogadták be a vendégeket, s késő éjszakáig folyt a vig ismerkedés.

Kilenczedikén reggel 8 órakor a székesegyház megtekintése, 9 órakor a közgyűlés volt a programon.

Már sok szíves fogadtatást tapasztalt az egyesület: Nagybánya, Vajda-Hunyad, Budapest, Rimaszombat, Dobsina, mind fényes, kimagasló pontjai az egyesület történetének, — de virágdíszszel, zászlóval, szívességgel, pompával sehol sem halmoztatott el annyira, mint itt, mint Pécsen.

A városház kapuzata draperiákkal, lépcsőháza virágokkal pompázott, — s még az ős városház remek, stilszerű tanácsterme is csak úgy illatozott, — szegfűtől és rózsától!

Pont 9 órakor elfoglalta Gr. Teleky Géza elnök az elnöki széket s miután az egyesület hetedik közgyűlését ünnepélyesen megnyitotta, először is a küldöttségeket, s ezek között első sorban Selmezbányai Bélát városok képviselőit üdvözölte.

Megható volt az elnök meglepetése, midőn Soltz Vilmos ügyvivő alelnök, az ez alkalomra készült, az elnök arcképét viselő emlékrmet nyújtotta át, ünnepi beszéd kíséretében.

A titkár a s pénztáros jelentéseinek tudomásul vétele után, — Svehla Gyula, bányáigazgató nyújtotta be a minősítési törvényjavaslat tárgyalására kiküldött bizottság munkálátát, — mely Amon Ede orsz. képviselő észrevételei és Tóth Gáspár vizonválasza után, szószerinti szövegében elfogadtatott. — Erre Soltz Vilmos, a selmezbányai akadémiaira vonatkozó javaslatot terjesztett elő, mely Teltmayer László

Oroszországon át.

A „Selmezbányai Hetilap“ számára írta: **Dr. H. V.**
(Vége.)

Fasorok, boulevardok csupán a jelentékenyebb utcákon találhatók, hol jórészt, főleg ünnepeken, tömördek katonák jár fel és alá, még pedig a tiszték megfordított karddal, oly képp ugyanis, hogy a markolat hátra felé néz.

Kasan épületei közt leginkább méltó a megtekintésre az egyetem, hol a philologiai kar a keleti nyelvek számára áll a legmagasabb tudományos színvonalon. Sajnos, hogy a rendelkezésünkre álló idő csekélysége megakadályozott abban, hogy az interieur-t is megnézzem, miként Moszkvában, hol azonban a Rector Magnificus távolléte miatt szintén csak egy auditoriumot s néhány természetrajzi laboratóriumot sikerült megpillantanom.

Egy óra tájban elhagytuk Kasan-t s teljes gőzerővel haladtunk délre, Samara felé.

Itt olvasmányul Bourget „Complications Sentimentales“ című munkáját vettem meg a hajóállomáson; mosolyognom kellett az ellentétek e brüszk találkozásán: az elegans Páris első regényírója, a salonok illatos homályának s a végletekig finomult modern emberi lélek mesterei ecsetelője itt a távol Keleten, hol a puszták fiai, vad lovasnépek tekintenek kíváncsi szemmel a távolból ide merészkedett idegenre!

Éjjel Simbirskbe értünk; boros idő lévén nem hagytuk el kabinunkat s csak 26-án reggel jelentünk meg ismét a földézetten, hogy nemsokára a kiszálláshoz készülődjünk.

Déltájban végre a samarai öböl mélyén feltűnt a festői látványt nyújtó város, mely utunknak utolsó jelentősebb pontja.

előadó megokoló szavai után szintén egész terjedelmében határozattá vált.

Az „Aradi kereskedelmi kamarának“ a bányatörvény megszüreítésére vonatkozó javaslata, felolvasztatván, helyeslőleg tudomásul vétetett.

Nagy lelkesedéssel fogadtattak Selmezbánya és Szepes-Igló meghívói, s különösen igen kedvesen hatottak Szittnyai József polgármesterünknek Selmezbánya város meghívóját támogató meleg szavai.

Az erre következő választás, mint várni lehetett, csendesen és nyugodtan folyt le, — s alig rövid fél óra múlva már kihirdette Harmancsok György korelnök annak kedvező eredményét.

Elnökké: egyhangulag ismét Teleki Géza Gróf; alelnökké egyhangulag ismét Graenzenstein Béla államtitkár, Borbély Lajos vezérigazgató és Soltz Vilmos főbányatanácsos választattak meg. — A választmányban csak csekély változás történt, s a beadott szavazólapok meglepő egyenlőséget tüntettek fel. Az új választmányi tagok sorából Schröder Gyula vasgyáriigazgató nevét emeljük ki,

Miután a küldöttség az elnököt a terembe hívta, harsány éljenek zúgtak fel, s soká tartott, míg a program utolsó pontjára, a jövő évi költségvetés tárgyalására kerülhetett a sor.

Evvel a program véget ért, s a diszebedre került a sor!

A diszebedet Pécs városa adta! s az első felköszöntőt a királyra a főispán mondta. A királytisztelet, természetesen mindenki állva hallgatta végig, s elhangzása után az egész közönség állva hallgatta, állva énekelte a nemzeti Hymnust. Pompás menü, kitűnő borok, jó pezsgő, szellemes felköszöntők és jó cigányzene mellett gyorsan folyt az idő, s négy óra felé már újabb programponatok foglalták le a közönséget és a vendégeket.

Az új honvédtüntetést, a sörgyár, a Zsolnay-féle keramit-telep s Lítke pezsgőgyárának megtekintése a délutánt egészen elfoglalták, 9 óra tájt már ismét új meglepetéssel kedveskedett Pécs város közönsége.

A kaszinó villanyfényben uszó kerthelyiségei és termei megnyitlak a közönség előtt; Pécs híres dalárdája koncertezett; Pécs város gyönyörű hölgyei elbájolták az idegeneket.

Felejthetetlen szép est!

Tizedikén reggel nyolcz órakor a Dunagőzhajós-társaság vette át a vezetést és a „zászló-virágdíszes“ Tóth prószkolvé vitte a külön vonatot Pécs indulóházából Üszögre, Szabolcs és Pécs bányatelepekre.

Rövid tartózkodás után, melyet első sorban Magyarországból érkezett poste-restante leveleim átvételére fordítottam: bajos lelnom az örömet, melyet oly messze távolban a rég várva-várt drága kézvonások okoztak! felültünk az Orenburg felé siető vonatra, hogy még az nap elérjük Bogdanovkát, hol nagynéném a kourmys-kurát szándékozott megpróbálni.

Ez szerencsésen sikerült is; Turgenjevka volt az utolsó vasuti állomás, honnan 8 verstnyi utat egy orosz, bátran kerekeken mozgó fáskosárnak nevezhető troikán tettünk meg a nevezett gyógyhelyig.

Bizonyos megilletődéssel néztem végig az egyszerű emelkedőfélben lévő helység faépületein; hisz azok élvezetes és tanulságos, de egyuttal fárasztó utazásunk végét jelezték.

Köröskörül a vidék pusztái, vad; közelben szántóföldek és legelők, gulyák és juhnyájak; távolabb a kietlen sivatag, hol alig emlékeztet valami az emberiségre, ha csak a szabályszerű egymásutánban fölállított táviró-oszlopok nem figyelmeztetnének a kutatót arra, hogy a civilizáció ereje ide is elhatolt!

Itt található egyike azon pontoknak, hova a természet által gyöngye tudóval sujtott halandók menekülnek, hogy ismét a természet gyógyítsa meg azt a sebet, melyet ugyancsak „ő“ rajtok ütött.

A „kourmys“ (franciáson ejtsd: kumisz) lótej az a csodálatos gyógyító erővel fölruházott folyadék, mely a szervezetet erőssé táplálva, a végzetes bajjal eredményesen megküzdeni hivatva van.

Három fajta létezik: nagyobb, közép és csekélyebb erejű; a gyógykezelés kezdetén, első nap csak egy fél pezsgős palaczkával kap a szenvedő; tetemesebb mennyiség ártalmas, részegítő hatást gyakorol.

(Középkori forrásokban olvassuk, hogy a régi

Az indulóházánál Werner a Duna-gőzhajó-társaság bányáigazgató helyettese, Szabolcs Rucker főbányatanácsos, a telepeken Gianone Virgil, Kostella János, Weiser Vilmos bányamérnökök vették át a vezetést. Szabolcs pompás villásreggeli szakította félbe a szakszerű magyarázatokat; — Pécs bányatefepen pedig egy gyönyörűen feldiszített deszkasátorban vendégelte meg a gőzhajós társaság városi és idegen vendégeit. A felköszöntők sorát itt Gr. Teleki elnök a királyra mondott gyönyörű tószlalt nyitotta meg; mire Kostella bányamérnök az elnököt, vendégeket, az egyesületet s a hatóságokat üdvözölte. Soltz Vilmos, ügyvivő alelnök, a beteg igazgatót Wiesner Rajmár urat köszöntötte fel, kinek többek indítványára, a bankettből, üdvözlő feliratot küldött az egyesület.

Hat óra tájt visszatért mindenki a vasuti állomásra s Pécsre, s csak még egy programponat, az ünnepi színelőadás volt még hátra, midőn a legborzasztóbb hír csapott le a derült égből.

Az ünnepi előadás félbeszakadt; a zenekarok elnémultak.

S visszatért mindenki tűzhelyéhez! s gyászol mindenki királyával!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Csiby Lőrincz és Vadas Jenő erdész akad. tanárok Bécsbe, az ottani kiállítás megtekintésére tett utjokból vissza érkeztek.

— **Horváth Béla főispánunk** e hó 12-én este érkezett városunkba és elnökölt a rá következő keddi napon a törv. hat. bizottság közgyűlésén és délután a közigazgatási bizottság gyűlésén. Szerdán reggel távozott körünkből mindig közszeretettel fogadott főispánunk.

— **Névmagyarosítás.** Zsarkovaczki Száva helybeli fodrász és borbély polgártársunk, belügyminiszteri engedéllyel vezetéknevét, Zsoldos-ra magyarosította.

— **Áthelyezés.** Wolf Miksa selmecezi kohómérnök Aranyidkára lett ellenőri minőségben áthelyezve.

— **Halálozás.** Geöcze Imre aranyidkai kohómérnök ki a selmecezi kohónál is hosszabb ideig működött, Budapesten, hol a klinikán gyógykezellette magát, meghalt.

— **Lyceumi ifjúsági ismerkedési estély.** A lyceumi ifjúság főgymn. tanulói szombaton f. hó 10-én igazgatói engedéllyel ismerkedési estélyt rendeztek a városi Vigadóban, a hová igen nagy számban gyűltek össze. Az ismerkedési estély 10 óráig volt engedélyezve. Az ifjúság által választott korelnök Lugosi J.

magyarok szeszéként, (ugyanazon hatással — fogyasztották a kanczatejet!)

Általában rendkívül savanyu, erősen habzó pezsgő ital; a cura tetőpontján egyes mellbajosok naponként 6—8 L-t is megisznak, mitől aztán testsúlyok is rohamosan gyarapszik. A saison vége szeptember eleje; ekkor ugyanis megszűnik nőni az a sajátságos fűfaj melytől a tej gyógyerejét nyeri s így legajánlatosabb, ha a nyolcz heti fürdőidényt június végén kezdik el.

Mi már kissé későn érkezünk; alig találunk ott többet 50 patiens-nél. A moszkvai orvos, ki francia nyelven eléggé folyékonyan társalgott, élénk sajnálatát fejezte ki e kellemetlen körülményen.

S most, — saját csekély személyemen tettem meg újból azon régi tapasztalatot, hogy minden lénynek alapvonása: az önzés.

En e kellemellenség daczara örültem: örültem annak, hogy missiómat teljesítve, hazafelé indulhatok! Sokat láttam, élveztem, tanultam, rövid időn belül; s mégis, nem pusztá képzelet az, mit az emberek e szóval jeleznek, hogy nostalgia, honvágy! Hazavágytam.

A minthogy ennek elvesztését, mi birtokunkban volt, akkor érezzük legsúlyosabban, midőn arra éppen szükségünk volna; úgy azon benső kötelékek egybefűző ereje, melyek bennünket szereteteinkhez csatolnak, annál inkább érvényesül, mennél inkább távolodunk tőlük!

Vissza jöttem immár szerencsésen s azon benyomással, hogy a cosmopolita előtt nemsokára a világnak két elsőrangú nemzete lesz, kiknek számára nyitva a jövő: az amerikai és az orosz!

Meglehet, hogy úgy lesz: de a magyarnak mindig első marad a magyar!

Abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a legújabb divat szerint, izlésesen és gondosan elkészített darabokat még eddig nem létezett olcsó árakon szolgálhatom, úgy hogy a bármily uton, különösen a vásárra érkező árusítók által kifejtett konkurenciát könnyen legyőzhetem. — Mértékszerinti darabok pontos és gyors elkészítésére szintén vállalkozom.

Kiváló tisztelettel

Glücksthal Gyula,
vászon- és divatáru kereskedés (főüzlet)

VIII. o. tanuló szép megnyitó beszédben üdvözölte az ifjúságot, majd baráti összetartásra, hazaszeretetre, kitartó munkára int, mert csak ilyenektől várhatja a haza a jövőben is való felvirágzását. S kire van a haza boldogsága s jövője fektetve, ha nem az ifjúságra! Beszédét hangos éljenzés követte. Ezután folyt a mulatozás egészen fél 10-ig. Ekkor hozták a szörnnyű lesújtó hirt: „Erzsébet Királynénkat meggyilkolták Genfben!” Ezt először mindnyájan hihetetlennek tartották, de midőn bizonyosan állították, az ifjúság kivánságára Laczi bandája eljátszotta a gyász indulót. Mindenki leverten s szótlanul hallgatta a hegedű síró hangját, mintha csak mindenkinek saját anyja halálát jelentették volna. Igen, hiszen ő szeretett anyánk volt, ki szívén hordta gyermekei jólétét. S ő neki kellett ily módon meghalnia!... Könnyben usztak az ifjúság szemei, sőt egyik hangos zokogásban tört ki. A gyász induló elhangzása után, a melyben annyi szomorúság volt kifejezve, az ifjúság szótlanul, minden felszólítás nélkül szétment, könnyes szemekkel, lehangolt kedélylyel, mintha csak temetésről jönne. S még most sem talál szót bánatának kifejezésére s enyhítésére. Istenünk!... vigasztalj meg mindnyájunkat! Vigasztald meg Királyunkat! (E sorokat a lyceumi ifjúság köréből kaptuk. Szerk.)

— **A helybeli dohánygyár gyásza.** Ő Felsője a királyné megdöbbenő halálának hírére a helybeli dohánygyár azonnal kítűzte, úgy a gyári nagy épületre, mint az igazgatósági lakházra, a gyászlobogót. Tegnap, szombaton mint a felsője halott temetése napján, délután a dohánygyárban szünetelt a munka; szintűgy munkaszünet lesz egész nap kedden, e hó 20-án, mely napon a törvényhatóságülte gyásznapélyen a dohánygyár tisztai kara testületileg vesz részt. Ő Felsője, Erzsébet királyné oly tragikus halála által egész nemzetünket, az egész országot ért mély gyász további kifejezéséül a dohánygyári tisztviselők és ezek nőcsaládtárgjai, valamint az altisztek is, fekete kokárdát, a munkások pedig fekete szalagot viselnek 30 napon át; a gyászlobogók pedig 30 napon át maradnak kítűzve a dohánygyári épületeken.

— **A helybeli ágostai evang. egyház presbiteriumának** e hó 15-én Farbak István világi és Händel Vilmos egyházi elnökle alatt tartott gyűlésén elhatározta, hogy a tanítók korpótlékára vonatkozólag a kormányhoz benyújtott és ez által azon indokollással, hogy az egyháznak elég vagyona van ezt sajátjából adhatni, — elutasított felterjesztését megújítja annál is inkább, mert az elutasító határozat azon indokollása, hogy a hitközség mult évi zárszámadása deficitet nem mutat fel, a valóságnak meg nem felel. A zárszámadás ugyanis körülbelül 700 ftnyi hiányt mutat fel és így érthetetlen, hogy a magos kormány honnét vette ezt az alaptalan indokolást ha csak nem helytelen információból, minek majd ki kell derülnie! Az Erzsébet utcai ház megvételére tett azon ajánlat, mely 1100 frtot ajánlott vételárkép fel, el nem fogadtatott, habár e ház és telek eladása, de nagyobb vételár mellett, elvileg újból elhatároztatott. — A bankai ágost. evang. tanítónak az állam, a bélabányainak a város által adandó tanítói korpótléka tudomásul vétetett és csodálatos, hogy mért nem adatott meg az állam, vagy ha úgy van a város által a helybeli tanítóknak is?! Ennek igen pregnans kifejezést adott Händel Vilmos főesperes, ki e tárgyban a legközelebbi törvényhatósági bizottság gyűlésén is szót fog emelni. A presbiterium eme gyűlésének tagjai azon tudattal mentek szét, hogy egyházuk érdekei jobb és hathatósabb kezekbe letéve nem lehetnek, mint Händel Vilmos főesperesében.

— **A helybeli kath. nőegylet** most csütörtökön gyűlést tartott, melyen a magyar hazánkat ért súlyos gyászeset felett legmélyebb sajnálatát fejezte ki azon határozattal, hogy a legdrágább halott iránt elért mély részvételt jegyzőkönyvébe ilyként, részvét feliratot intéz ő felsége a királyhoz és az egylet védnöke Stefánia özv. trónörökösné ő fenségéhez. A jövő keddi gyászsíteni tiszteleteken testületileg vesz részt és az Erzsébet kápolnában még külön gyász isteni tiszteletet szolgáltat.

— **Beköszöntött a szini évad.** Október hó elején a Sembery teremben megkezdí előadásait Jeszenszky Dezső 32 tagból álló szintársulata. Az előleges szini jelentés szerint ez Veszprém város és Keszthely fürdő állandó szintársulata; néhány tagját már előnyösen ismerjük, s azt hisszük, nem csalatkozunk, ha e saját zenekarral bíró társulattól élvezetes előadásokat reménylünk. Az ígért műsor változatos, új darabokat felmutató. A közönségen áll most Jeszenszky igazgatóval meg nem bánatni idejövételét, s kellő pártolás által a szini előadásokat is oly nívón tartani, hogy a színészeknek el ne menjen a kedvök a játszástól. Vederemo.

— **Ekszhumálást** eszközöltetett a mult napokban a helybeli kir. járásbírótság Zsibritó községében. Két hó előtt ugyanis egy fiatal, áldott állapotban lévő asszony már — már megszületendő méh magza-

tával együtt oly körülmények között halt meg hirtelen, melyek a fenytő bírói beavatkozást vonták maguk után. Az ekszhumált hullán törvényszéki orvosi boncolás megejtetett és konstataáltatott, hogy a viselős asszony halálát vétkes gondatlanság idézte elő és így az eljárás az asszony férje és a községi bábosszony ellen folytatattatik.

— **Másodvirágzás.** A vasuti állomás alatt jobbra a kocsiúttól van egy kert, mely úgy látszik, ábrándos természetű s bizonyára melegebb éghajlat alatt levőnek szuggerálja magát, mert gyümölcsfái minden évben kétszer virítanak. Igaz, hogy az a másodvirágzás csak inkább virágzási kísérlet, de — megvan. Két nap előtt kaptunk e kertből egy jól kifejlett almát, melynek szárán három kinyílt, szép rózsaszín virág diszlett. Szegény virág! Örömtelenül, korán hervadni jöttél csak napvilágra! Nem verőfény, enyhe szellő s virágillat ideje van most!

— **Vizbefult.** Özvi. Ihradszky Stang Zsuzsanna 58 éves beteges selmeczi asszony fhó 13-án Susovicza nevű lintichi lakos ismerőséhez látogatába ment s oda szerencsésen meg is érkezett. Később Susoviczának azt mondta, hogy le megy a lintichi tóba lábát áztatni s ezzel végzetes útjára el is indult s oda érve felső ruháit a tógáton hagyta a lépcsőn lefelé a tóba ment s valószínűleg lábaiba görcsött kapott, a vízbe esett s megfult.

— **Az őszi nagy bucsu** ma van a kálvárián. Észrevehettük, hogy ez sokkal csendesebb a szokottnál. Tekintettel Erzsébet királyné Ő Felsője szomorú halála által az egész országot ért mély gyászra, be lett tiltva a bucsusoknak a zeneszóval való bevonulás; de maguk a jámbor bucsusok is tudják, érzik, hogy most csöndes komolyság illik az általános gyászhoz. A bucsu hangulatát ünnepélyessé emelte a hitszónaklatok kivált ama része, mely Erzsébet királyné megrendítő halálára utalva, az egybegyűlt hívőket felhívta az elhunyt Nagyszony lelki üdvéért való imára. Sokan a bucsusok közül könnyezve, sőt zokogva tettek eleget e felhívásnak.

— **Klincok Náczo** is az egész bányász néppel együtt fájdalom és bánkodástól leroskadva, megtört szívvel gyászol imádott Királynénkat oly szomorú elhunytá fölött és bánatában e héten okoskodni nem, csak keservesen zokogni fog.

Selmeczi „Friss Újság” pletykamentes hírmondó.

Szerkeszti: Bárki.

Nem újság már és mégis — minden reggel a legszomorúbb friss újsága a magyarnak, hogy nincs több királynéja.

Friss még a virág, mely koszoruba kötve ráborult a ravatalra, a melyen a legdrágább test kiszénvedve nyugodott; de még annál a bimbónál is, mely a ravatalon nyílt ki, frissebb, élénkebb a mi bánatunk, mely vigaszt nem tud találni, mely sötétnek látja a jövőt, borúsak az eget, reménytelennek a nemzet életét.

Ki lesz a mi pártfogónk, ki lesz Nagyszonyunk, a kihez a nemzet örömeiben — bánatában fordul, ki lesz védangyalunk, ki áldó kezeit kiterjeszti fölénk?

Régen sirt a nemzet, régen zokogott oly keservesen, mint most. Talán még sohasem érezte jobban, hogy elhagyott árva, mint most érzi.

A tör minden magyar szívét megsebezte, vajjon nyújt-e a jövő irt, mely ezt a sebet begyógyítja?

Eltemették már a drága halottat, ott fekszik a sötét kriptá-

Dukász Gyula üzleti jelentése.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a terasszon a Hungária szállóval szemben lévő üveg, porcellán, lámpa stb. raktáromat s illetve

= áruházamat az őszi évadra =

oly gazdagon szereltem fel, hogy bármely nagyvárosi hason üzlettel bátran versenyezhetek.

Raktáron tartok: kristály, vésett és festett sör, bor és likőr, Karlsbadi porcellán és angol majolika, asztali, kávé, tea, mokka készleteket, tömérdek porcellán és majolika figurákat és szebbnél-szebb nippeseket, asztali és függő, irodai és üzletekbe való legjobb minőségűeknek elismert Ditmár és Brünner-féle lámpákat; tükröket, képeket, tea és tolette asztalkákat, vasból készült mosdó asztalokat, hajlitott faszékeket; aranyozott, diófa, mahagán és palizánder falécceket, melyekből olesón, jól és gyorsan készítek, az adott méretek szerint kereteket és mindenféle üvegneműeket.

Elvállalok mindennemű üveges munkákat és porcellán ragasztásokat, mely utóbbiak saját kombinációm szerint lesznek eszközölve, úgy, hogy hidegnek-melegnek is ellentállanak.

A nálam vásárolt árukat szakszerűen csomagolom és bármily távolságba is jótállás mellett küldöm.

A midőn a n. é. közönséget arról biztosíthatom, hogy jutányos árak, pontos kiszolgálás, kifogástalan árucikknek nyújtása által teljes megelégedését kiérdemelhetnem főtörekvésem leend, egyben kérem nagyrabecsült pártfogását.

Kitünő tisztelettel

Dukász Gyula.

ban, a hová milliók könyve és imája kísérté. Ott fekszik jó királyunk lelkének fele, ott fekszik nekünk a legédesebb anyánk.

Ki vesztett többet? Mindanyian egyformán vesztesek vagyunk a fájdalom mérlegelni nem lehet, a szemekben kiapad a köny; sirni már nem tudunk.

Hisszük, hogy a Magyarország felajdulását meghallotta a magyarok Istene, ki elvette tőlünk őt, hogy diszitse vele a menyországot.

Hisszük, hogy veszteségért megáldja jó királyunkat, kit már oly sokszor sujtott, megáldja a nemzetet, hogy királynéját oly nagyon szerette.

Hisszük, hogy jajsavunkat meghallotta a világ, mely siet részvételével a leghálásabb nemzet fájdalomát enyhíteni.

Érezzük, hogy szeretetünk ezentúl egész erejével veszi körül azt a királyt, kinél jobbat képzelni nem tudunk, kinek napjait megédesíteni törekszünk fiui ragaszkodásunkkal, alattvalói törhetetlen hűségünkkel.

Nyugodj békével drága test. Te pedig védő szellemünk, repülj közénk, hozz vigaszt, békét, reményt nekünk, erősítsd meg királyunkat, kiért most a nemzet remeg és imádkozik:

Isten tartsd meg a királyt!

A közönség köréből.

Olvastam a „Selmeczbányai Hiradó” 37. számában, hogy Selmeczbányán akarnak egy közös sertés-vágóhidat építeni, még pedig a mostani juhvágóhidon. Hogy annak ugyani célja legyen? Azt sehogysem foghatom fel, mert a juhvágóhid, sertés-vágóhidra kicsi, számítani kell ott kazánokra, legkevesebb három vagy négy hosszú és széles dolgozó táblára, két vagy három forrázó teknőre (persze nem olyanokra, mint privát házakban szoktak használni). Már most, ha csak négyen-ötven jönnek egyszerre a vágás időre és mind az ötven sertést szurni akarnak, ugyan hogy férnek el? Még úgy sem férnek el, ha a juhvágóhid melletti juh-istállót is hozzá veszik és ha már azt hozzá veszik hol lesz a pihenő istálló a sertések részére? Szarvasmarhanál ugyanis jó, ha legalább 24 órával a vágás előtt a koplaló (pihenő) istállóba tartatják, de annál jobb a sertésnek, ha vágás előtt ki van pihenve. Ámde egy szarvasmarhát be lehet kötni, de egy sertést nem lehet megkötni, azért is kell, hogy legalább négy vagy öt ilyen koplaló (pihenő) legyen. Hogy a köztisztaság és közegészség azt kívánna meg, hogy mi hentesek a sertést csak kinezva és összetörve az oly távol eső vágóhidra csak leszurás és lekopasztás (leforrás) végett szállítsuk le, nem hiszem és ezzel nem felelünk meg a köztisztaság és egészségügy követelményeinek, hanem ha már akarnak építeni egy sertés közvágóhidat, akkor legyen ezzel együtt a közös sertésszállás is, persze mindegyiknek külön rekesszel, de nem olyan messze, hanem közelebb a városhoz. E szállás háttérében vagy az oldalán legyen Lindeféle hűtőgéppel ellátott közvágóhid is. Ugyan most is van a vágóhidon jégverem, de csak az kár, hogy nincsen sem nyáron sem télen jég benne, a mi a mészárosokra nézve nagy hátrány.

Aki azt tudja, hogy a sertést nem lehet úgy feldolgozni, mint a szarvasmarhát, az be fogja látni nézetem helyességét, mert egy szarvasmarha husát kihűlt állapotban viszik a székbe, míg a sertést melegen kell feldolgozni, szétdarabolni. Hol férjünk el azon a kis helyen? Tehát jobb ezt előre belátva a Nagyváradai vagy Prágai sertés-vágóhid mintájára építeni a vágóhidat, ne hogy aztán, ha készen lesz, az meg ne feleljen, úgy mint az Besztercebányán történt.

Trgina Antal, hentesmester.

Weisz Adolf nagy áruháza Selmezbányán.

Ki ne tudná Selmezen,
Hogy olcsón és rendszeren
Kitünő, jó portékát
Csakis a Weisz Adolf ad.
Jöhet bár mily versenyző
Zavarba biz ő nem jö;
Áruk, árak dolgában,
Konkurál ő javában.

Eddig nem volt található Selmezbányán oly gazdag választék, mint a milyent az őszi évadra való bevásárlással én beszereztem. A legszebb, legdivatosabb és finomabb angol, francia és belföldi hölgy szövetek nálam kaphatók és képes vagyok minden versenyen szembe szállani nem csak az őszi évadra beszerzett áruim szépsége és gazdag választéka, hanem a szembe tünő olcsó árak által is, úgy hogy nagyra becsült vevőim üzleti képességem által meg lesznek lepelve. — Tisztelettel meghívom tehát az egész selmezi és vidéki n. é. közönséget, hogy mielőtt bevásárlásait megtenné első sorban becses látogatásukkal üzletemet legyen szives megfizetni, hogy meggyőződést szerezzen magának versenyképességéről és solid üzleti eljárásomról és én meg vagyok győződve, hogy kiki elzöszeregettel nálam fogja megtenni bevásárlásait.
Kivánatra szives-örömet küldök mintadarabokat a házakba.

Kitünő tisztelettel Weisz Adolf.

Ki venni hát jót akar,
Legyen német, tót, magyar,
Weisz Adolfhoz forduljon
S más boltra ne szoruljon.
Ebben a nagy üzletben,
Mint az itt olvasható,
Meg van gazdagon minden,
Mire igény tartható. —

Kérje

The Continental
a Bodega Company.

világhírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casinoval szemben.

„Bodega“-borok főelárusítója Selmezbányán

Ernst Zsigmond,

kinek főtéri üzletében a legjobb minőségű különféle és mindig friss töltésű ásvány-vizek is palaczkokban kaphatók.

Iskolai szerek!

Az iskola év kezdete alkalmából bátor vagyok a n. é. közönség és a t. szülők és tanuló ifjuság becses tudomására hozni, hogy üzletemet mindennemű iskolai szerekkel, úgy mint:

papir, iron, tinta, toll, tollszár,
rajzeszközök, könyvtáskák, táblák,
festékek és más egyebekkel

dusan felszereltem és régibb készletemből képes vagyok ezen árucikkeket

fél árban

árusítani.

Egyben ajánlom fűszer, bőr, cukor, kereskedésem a n. é. közönség figyelmébe és pártfogásába.

Kiváló tisztelettel

Weisz Ignác.

Jó házból való,

14 éves koru **tanulót** keresek **czukrász üzletembe** azonnali felvétel mellett.

Markus M.

Uj üzlet megnyitás!

A midőn van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni arról, hogy a Deák Ferencz-utczában fekvő Tandler-féle házban uj

rőfös-, rövid-, uri- és **XXXXX**

XXXXX női confectio üzletet

rendeztem be: egyben tiszteletteljesen kérem becses pártfogását, ígérve, hogy szolid üzleti eljárás, tartós kitünő minőségű árucikkek,

jutányos árak

és pontos kiszolgálás által főtörekvésem leend teljes meglegedését kiérdemelhetni.

Kitünő tisztelettel

Fehér Lajos,

rőfös, rövid, uri és női confectio-áru raktára Selmezbányán.

Vendéglő átvétel.

Vagyok bátor a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy a Kamara-ház mögötti Buocz-féle

sörházat

és illetve

vendéglőt

e hó 1-től kezdődőleg átvettem és iparkodni fogok úgy jó ételek és italok, mint pontos, előzékeny kiszolgálás és jutányos árak által tisztelt vendégeimnek teljes meglegedését kiérdemelhetni.

A midőn még tudomására hozni van szerencsém, hogy az általam mért kitünő minőségű

besztercebányai salon-sört
kis pohárban 6, fél literben 10 krért

mérem és igen jó minőségű, természetes fehér és vörös borral is szolgálok, kérem egyszersmind nagyra becsült pártfogását és tömeges látogatását.

Selmezbánya, 1898. szept. havában.

Kitünő tisztelettel

ifj. Ochtendung Ignác,
vendéglős.

!!Csemege-szöllő!!

Kitünő minőségű csemege-szöllőt szállítok postán bérmentve 5 klgros kosarakban 1 frt 86 krért utánvét mellett.

Czimem:

M a u s k o p f S a m u
Beregszász.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**

Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)**

Raktár: **BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK” ezüstáru-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-empléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat, stb. stb.